



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Corpus Doctrinæ Christianæ

Melanchthon, Philipp

Lipsiæ, 1572

VD16 M 2890

De Vtraqve Specie Coenæ Domini.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36094

188 DE VTRAQVE SPECIE
minum ex illis labyrinthis confusis imarū & infinitarum disper-
sum, quæ sunt apud scholasticos Theologos & Canonistas, & me-
les ad pietatem docere. Quare non fecerunt candide aduersarij,
cum vellent nos assentiri confutationi, dissimulauerunt abusum.
Si vellent Ecclesiæ consultum, maxime isto in loco, in hac occasione
decebant hortari optimum Imperatorem, vt de corrigendis abusis
consilium caperet, quem quidem non obscure animaduertimus in
dissimilem esse bene constituendæ & sananda Ecclesiæ. Sed ad-
versarij non hoc agunt, vt honestissimam & sanctissimam volumen-
peratoris adiuuent, sed vt nos quoquo modo opprimant. De huic
Ecclesiæ, multa signa ostendunt eos parum sollicitos esse. Non dum
eam, vt extet apud populum certa quædam summa dogmarum fa-
nasticorum. Manifestos abusus noua & inusitata crudelitatem ha-
dunt. Nullos patientur in Ecclesijs idoneos doctores. Hicque
etent, boni viri facile iudicare possunt. Sed hac via neq; loquac-
neq; Ecclesiæ bene consulunt. Nam interfectis bonis doctoribus
pressa sana doctrina, postea existent fanatici spiritus, quos non pos-
sunt reprimere aduersarij, qui & Ecclesiæ impensis dogmatibus per-
babunt, & totam Ecclesiasticam politiam euertent, quam nos man-
cipimus conseruare. Quare te optime imperator Carole propria
riam Christi, quam nihil dubitamus te cupere ornare regnum sa-
cram, ne violentis consilijs aduersariorum nostrorum alienem
sed vt quæras alias honestas vias concordia ita constituent, et
conscientia grauentur, neue fæuitia aliqua in homines innocentias
sicut haec tenus fieri vidimus, exerceatur, neue sana doctrina in Ec-
clesia opprimatur. Hoc officium Deo maxime omnium debet, fac
doctrinam conseruare, & propagare ad posteros, & defendere
docentes. Id enim postulat Deus cum Reges ornat nomine. De
Deos appellat, inquiens: Ego dixi, Dij estis, vt res diuinæ
est, Euangeliū Christi in terris conseruari & propagari cum
tanquam vicarij Dei, vitam & salutem innocentium defendant.

DE VTRAQVE SPECIE COENÆ DOMINI.

NO n potest dubitari, quin piuum sit, & consentaneum indicium
Christi, & verbis Pauli, uti vtraq; parte in cena Domini. Cui
stus enim instituit vtramq; partem, & instituit non pro parte Ec-
clesiæ, sed pro tota Ecclesia. Nam non presbyteri solum, sed tota Ec-
clesia, autoritate Christi, non autoritate humana vritur Sacra-
menta. Idq; fateri aduersarios existimamus. Iam si Christus instituit pre-
ta Ecclesia, cur altera species admittitur parti Ecclesiæ, Cui præ-

ut vobis alterius speciei? Cur mutatur ordinatio Christi? præferebam, cum ipse vocet eam Testamentum suum, Quod si hominis testamentum rescindere non licet, multo minus Christi Testamentum re-scindere licebit. Et Paulus inquit, se à Domino accepisse, quod tradidit. Tradiderat autem vobis vtriusq; speciei, sicut clare ostendit rexus i. Corinth. ii. Hoc facite, inquit, primum de corpore, postea ceteris verba de poculo repetit. Et deinde: Probet seipsum homo, & sic de pane comedat, & ex poculo bibat. Haec sunt verba disponentis. Quare constat pro tota Ecclesia Sacramentum institutum esse. Et maneat nos adhuc in Ecclesijs Græcis, Et fuit quandam eriam in Latinis Ecclesijs, sicut Cyprianus & Hieronymus testantur. Sic enim inquit Hieronymus in Sophoniam: Sacerdotes qui Eucharistia seruunt, & sanguinem Domini populus eius diuidunt, &c. Idem testatur Synodus Toleiana. Nec difficile fuerit magnum aceruum testimoniorum congerere. Hic nihil exaggeramus, tantum relinquimus prudenti letori expendendum, quid sentiendum sit de diuina ordinatione.

A D V E R S A R I I in Confutatione non hoc agunt, vt excusent Ecclesiam, cui ademta est altera pars Sacramenti. Id decuit bonos & religiosos viros. Erat quærenda firma ratio excusandæ Ecclesiaz, & docendarum conscientiarum, quibus non potest contingere nisi pars Sacramenti. Nunc ipsi defendunt recte prohiberi alteram partem, & retent concedere vobis vtriusq; partis. Primum fingunt initio Ecclesiaz alibi morem fuisse, vt una pars tantum porrigeretur. Negi; tamen exemplum huius rei vetus illum afferre possunt. Sed allegant locos, in quibus fit mentio panis, vt apud Lucam, vbi scripsit est, quod discipuli agnouerint Christum in fractione panis. Citant & alios locos de fractione panis. Quanquam autem non valde repugnamus, quo minus aliquid de Sacramento accipientur: tamen hoc non consequitur, vnam partem tantum datam esse, quia pars appellatione reliquum significatur, communis consuetudine sermonis. Addunt de Laica communione, quæ non erat vobis alterius tantum speciei, sed vtriusq;. Et si quando Sacerdotes laica communione rei iubentur significatur, quod à ministerio consecrationis remotus fuerint. Neq; hoc ignorant aduegarij, sed abutuntur inficitia imperitorum, qui cum audiunt laicam communionem, statim somniabant morem nostri temporis, quo datur laicis tantum pars Sacramenti. Acvidete impudentiam, Gabriel inter cæteras caussas recitat, cur non detur vtrraq; pars, quia fuerit discrimen inter Laicos & presbyteros faciendum. Et credibile est hanc præcipuam caussam esse, cur defendatur prohibitio vnius partis, vt dignitas ordinis religione quadam fiat commendator. Hoc est consilium humanum, vt

O 2 nihil

190 DE VTRAQ. SPECIE COENA DOMINI
nihil dicamus inciuius, quod quo spectet, facile iudicari possit.
in Confutatione allegant de filiis Heli, quod amissio summo Sacramento,
petitur fint vnam partem sacerdotalem, t. Regum. Hic
cunt vsum vnius speciei significatum esse. Et addunt: Sic ergo laici
vna parte sacerdotali, vna specie contenti esse debent
ne ludunt aduersarij, cum ad Sacramentum transferunt hilloc
posterioris Heli. Ibi describitur pena Heli. Num hoc quoq;
Laicos propter pœnam remoueri ab altera parte? Sacramen
titum est ad consolandas & erigendas territas mentes, con
dunt carnem Christi, datam pro vita mundi, cibum esse, cum en
se coniunctos Christo, viuificari. Verum aduersarij argumento
laicos remoueri ab altera parte pœnae causa. Debent, inquit,
contenti. Satis pro imperio. Cur autem debent? Non est qua
ratio, sed lex esto, quicquid dicunt Theologi, Hæc est λαος Ecciana. Agnoscamus enim istos Thrasonicas voces, quas si eu
re vellemus, non defutura nobis esset oratio. Videtis enim qua
impudentia. Imperat tanquam aliquis tyrannus in Tragedijs, q
nolint, velint, debent esse contenti. Num hæ rationes, quas cha
cusabunt hos in iudicio Dei, qui prohibent partem Sacramenti
ſeu iunt in homines bonos, vtentes integro Sacramento? Si ha
tione prohibent, vt sit ordinis discrimen, hæc ipsa ratio mouet
beat, ne assentiamur aduersarij, vel si alioqui morem cum pœna
uatur eramus. Alia sunt discrimina ordinis Sacerdotum & po
sed non est obscurum, quid habeant consilij, cur hoc discrimine
pere defendant. Nos, ne de vera dignitate ordinis derahere tu
mur, de hoc callido consilio plura non dicemus. A 11 10
& periculum effusionis, & similia quædam, quæ non habent tam
vim, vt ordinationem Christi mutent. Et singamus fane liberum
vri vna parte aut ambabus, quomodo poterit prohibiti deficit
Quanquam Ecclesia non sumit sibi hanc libertatem, vt ex ordinis
nibus Christi faciat res indiferentes. Nos quidem Ecclesiam excom
municamus, qua hanc iniuriam pertulit, cum vtraq; pars ei contingere
posset, sed autores qui defendunt recte prohiberi vsum integræ Sac
menti, quiq; nunc non solum prohibent, sed etiam vienes impo
Sacramento excommunicant & vi persequeuntur, non excusat, ne
viderint, quomodo Deo rationem suorum consiliorum reddimus.
Neq; statim iudicandum est, Ecclesiam constituere aut probare, q
uid Pontifices constituant, præsertim cum scriptura de Episcopis
Pastoribus vaticinetur in hanc sententiam, vt Ezechiel ait: Pe
lex à sacerdote.